

Pál és Timótheus levele a Filippiben élő szenteknek

Pál és Timótheus, a Messiás Jézus rabszolgái, az összes szentnek a Messiás Jézusban, akik Filippiben vannak, *a felvigyázókkal és a közvetítő-segédekkel együtt: Kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Édesapánktól, és az Úr Jézustól, a Messiástól!*

Hálát adok az én Istenemnek minden tirólatok *való* megemlékezésében – mindenkor, minden könyörgésben, *ahogy* mindnyájatokért örömmel végzem a könyörgést – a ti első naptól *fogva* mostanáig *való közös* részvételetekért a Jóhír érdekében; *mivel* bízom abban, hogy aki elkezdte bennetek *a jó* munkát, be fogja fejezni a Messiás Jézus napjáig.

Ugyanígy igazságos számomra, *hogy* ezt gondoljam mindnyájatok felől, amiatt, *hogy* én a szívemben hordozlak titeket, *mint akik* mind az én fogságomban, mind a Jóhír védelmezésében és erősítésében résztársaim vagytok a kegyelemben mindnyájan. Mert tanúm az Isten, mennyire vágyakozom mindnyájatok után a Messiás Jézus bensőséges *szeretetével*.

És azt imádkozom, hogy a ti *önzetlen* szeretetetek egyre jobban és jobban bővelkedjen felismerésben és minden felfogóképességben arra *tekintettel, hogy* alaposan átvizsgálhassátok az eltérő *dolgokat: mégpedig azért, hogy* tiszták és megbotránkozást nem keltők lehessetek a Messiás napjára; *mint akik már* teljesek vagytok az igazságosság gyümölcseivel, amelyek a Messiás Jézus által *vannak*, az Isten dicsőségére és dicséretére.

Szándékom pedig, *hogy* tudjátok, testvéreim, hogy a velem kapcsolatos *dolgok* inkább a Jóhír előmenetelére alakultak, úgyhogy az én Messiásban *való* fogságom nyilvánvalóvá lett az egész légióparancsnokságon és a többieknek, és az Úrban *levő* testvérek többsége, *miután már* bizalmat merített az én fogságomból, sokkal inkább meri a Kinyilatkoztatást félelem nélkül szólni. Némelyek ugyan irigységből és veszekedésből is, némelyek pedig jóakaratból is közhírré teszik a Messiást. Akik versengésből terjesztik a Messiás hírét, nem tisztán *teszik: mert azt* feltételezik, *hogy* nyomorúságot hozhatnak rá a fogságomra. Akik viszont *önzetlen* szeretetből: *ők azért, mert* tudják, hogy a Jóhír védelmezésére vagyok rendelve. Mit számít? Mindegy: mindenféle módon, akár látszatra, akár igazán: a Messiás híre terjed; és ennek örülök, sőt, meg is fog örvendeztetni!

Mert tudom, hogy ez nekem szabadulásomra fog alakulni a ti könyörgésetek és a Messiás Jézus Szellemének hozzájárulása által, az én feszült várakozásom és reménységem szerint: hogy semmiben *sem* fogok megszegyenülni, hanem mint mindenkor, most is teljes bátor egyenes kiállással lesz magasztalva a Messiás az én testemben, akár *értelmes* életem által, akár halálom által! Mert nekem az *értelmes módon való* élés a Messiás, és a meghalás nyereség! Ha pedig hústestben *kell* élnem, ez számomra munka gyümölcse *lesz*. Melyiket is válasszam: nem tudom. Mert össze vagyok préselve e kettőtől, *mint akiben* a vágy megvan a feloldozásra, és *szorosan* a Messiással lenni sokkal inkább jobb, de a megmaradás a hústestben szükségesebb miattatok. És *mint aki* erről meggyőződött, tudom, hogy maradni fogok, és tovább fogok maradni mindnyájatokkal a ti előre haladásotokra és hitek örömére; hogy a ti dicsekvésetek bővelkedhessen a Messiás Jézusban velem, az én hozzátok *való* újra jövetelem által.

Csak a Messiás *Győzelmi* Jóhíréhez méltó *mennyei* polgárok legyetek, hogy akár odamegyek és látlak titeket, akár távol vagyok, azt halljam felőletek, hogy szilárdan álltok egy szellemben, egy lélemben, *ahogy* együtt küzdötök a Jóhír hitéért, és nem ijedtek meg semmiben az ellenszegülőktől; ami számukra *a végső* pusztulás bemutatása, számotokra pedig *a* megmenekülésé, és ez Istentől *van*.

Mert nektek *ez* adatott kegyelemből a Messiásért: nem csak az őbenne *való* hit, hanem az érte való szenvedés is; *mert* ugyanolyan küzdelmetek van, amilyent láttatok bennem és most hallotok, *hogy van* bennem.

Ha tehát *van* valami bátorítás a Messiásban, ha *van* valami biztatása az *önzetlen* szeretetnek, ha *van* valami szellemi közösség, ha *vannak* valamiféle *bensőséges* megindulások és könyörületességek: *akkor* töltsétek be az én örömemet *azzal*, hogy ugyanazt gondoljátok, *mint* ugyanazzal az *önzetlen* szeretettel rendelkezők, összefort lelkűek, egyre gondolók, semmire *se* versengésből vagy üres dicsőségvágyból, hanem *mint* egymást magatoknál alázattal feljebbvalónak tartók. Egyéenként ne a magatok *dolgaira* ügyeljete, hanem egyéenként a másokéira is.

Ez a gondolkozás legyen ugyanis bennetek, amely a Messiás Jézusban is volt, aki Isten formájában létezőként nem *kuporgatni való* zsákmánynak tartotta az egyenlővalóságot Istennel, hanem önmagát kiüresítette, *azáltal*, hogy egy rabzolga formáját vette fel, *miután* emberekhez hasonlónak vált. És *miután* olyan alakzatban találtatott, mint egy ember, megalázta magát, *ahogy* szófogadóvá vált a halálig, mégpedig a kereszthalálig. Emiatt is az Isten a legfelsőbb rangba emelte őt, és egy *olyan* nevet ajándékozott neki, amely minden név felett *való*, *azzal a céllal*, hogy Jézusnak a nevében minden térd meghajoljon: mennyeieké és földie-

ké és föld alatt valóké, és minden nyelv *teljesen egyetértve* ismerje el, hogy Úr a Messiás Jézus, az Édesapa Isten dicsőségére!

Úgyhogy, szeretteim, ahogy mindenkor szót fogadtatok, nem csak *úgy*, mint az én jelenlétemben, hanem most sokkal inkább, az én távollétemben: félelemmel és rettegéssel dolgozzátok ki a ti megmentettségeteket! Mert az Isten *az*, aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a cselekvést, az *ő* jótetszésére. Tegyetek mindent zúgolódások és érvelgetések nélkül, hogy kifogástalanok és tiszták lehessetek, Istennek kifogástalan gyermekei egy elferdült és elfordult nemzedék közepette; akik közt *úgy* tűntök fel, mint fénylő csillagok *a* világrendszerben, *ahogy az értelmes* élet Kinyilatkoztatását bemutatjátok, dicsekvésül számomra a Messiás napjára: hogy nem hiába futottam és nem hiába fáradoztam.

De, ha ki is ontják a *véremet* a ti hitetek áldozatánál és szolgálatánál, örülök, sőt, együtt örülök mindnyájatokkal. Ugyanígy pedig ti is örüljete, sőt, örüljete velem!

Remélem pedig az Úr Jézusban, hogy Timótheust gyorsan elküldhetem hozzátok, hogy én is felbátorodjak, *amint* megismertem a ti *dolgaitokat*. Mert senkim sincs hasonló lelkületű, aki őszintén törődni fog a ti *dolgaitokkal*; mert mindenki a maga *dolgait* keresi, nem pedig a Messiás Jézusét. Az *ő megbízható* alkalmasságát pedig ismeritek, mert mint apjával a gyermek, úgy szolgált velem a Jóhír *ügyéért*. Tehát, remélem, hogy őt elküldöm rögtön, mihelyst meglátom az én *dolgaimat*; de bízom az Úrban, hogy magam is gyorsan el fogok jönni.

Szükségeseznek tartottam pedig, *hogy* Epafrodituszt, az én testvéremet és munkatársamat és katonatársamat, nektek pedig kiküldötteteket és az én szükségleteimben szolgálókat, elküldjem hozzátok; mivelhogy kíváncozott mindnyájatokhoz, és gyötrődött, mert meghallottátok, hogy gyengélkedett. Mert bizony gyengélkedett, szinte halálosan, de az Isten könyörült rajta, de nem csak rajta, hanem rajtam is, hogy bánatomra bánat ne jöjjön. Nagyon sietve tehát elküldtem őt, hogy látva őt újra örüljete, és én kevésbé legyek bánatos. Fogadjátok tehát őt az Úrban teljes örömmel, és az ilyeneket megbecsülésben tartsátok; mert a Messiás munkája miatt jutott közel a halálhoz, *amikor* nem gondolt a lelkével *sem*, hogy a felém *való* szolgálatban a ti hiányotokat betölthesse.

Egyébként pedig testvéreim, örüljete az Úrban! *Hogy* ugyanazokat írjam nektek, nekem nem fárasztó, nektek viszont biztos *támponatot ad*.

Őrizkedjete a kutyáktól!¹ Őrizkedjete a gonosz munkásoktól! Őrizkedjete a csonkítottságtól!² Mert mi vagyunk a „körülmetéltség”: akik szellemmel szolgálunk Istennek, és a Messiás Jézusban dicsekszünk, és nem *a* hústestben bizakodunk! Jóllehet nekem van bizakodásom *a* hústestben is.

Ha bárki más úgy véli, *hogy ő* bizakodhat *a* hústestben, én *még* inkább! Nyolcadnapos körülmetélkedéssel; Izrael nemzetségéből; Benjámin törzséből; héberként *a* héberek közül; *a* Törvény szerint farizeusként; buzgóság szerint *a* kihívott közösség üldözőjeként; *a* Törvényben *előírt* igazságosság szerint *mint aki* kifogástalan lettem.

De amik csak nekem nyereségek voltak, azokat *a* Messiás miatt *már* veszteségnek ítéltém. Sőt mi több! Veszteségnek is ítélek mindent az én Uram, *a* Messiás Jézus ismeretének feljebbvalósága miatt, aki miatt elvesztettem és trágának ítélek mindent: *hogy a* Messiást megnyerjem, és *ő*benne találtassam – *mint aki*nek nem *olyan* igazságosságom van, amely *a* Törvényből *jön*, hanem amely *a* messiási hit által *jön*: amely igazságosság Istentől *való*, *a* hit alapján –, *hogy* megismerjem *őt*, és az *ő* feltámadásának erejét, és az *ő* szenvedéseiben való közösséget, *ahogy* hasonulok az *ő* halálához – ha valahogyan eljuthatnék *a* halottak feltámadására! Nem mintha *már* megkaptam volna, vagy *már* célba értem volna, de törekszem rá, *hogy* meg is ragadjam, amire *nézve* engem is megragadott *a* Messiás Jézus.

Testvérek, én nem gondolom magamról, *hogy már* megragadtam, de egyet *teszek*: *a* mögöttem *levő*ket elfelejtve, az *előttem levő*knek pedig nekirugaszkodva, *a* kitűzött cél felé törekszem, az Isten odaföltre *történő* meghívásának versenydíjára, *a* Messiás Jézusban.

1 *Kutyák*: a) bibliai: „Ahogyan *a* kutya visszatér *a* maga okadására, úgy ismétli meg bolondságát *az ostoba*” (Példabeszéd 26:11; 2Péter). Olyan ember, aki az igazság útját megismerve mégis visszatér korábbi életviteléhez. b) kulturális: *A* görög-római kultúrában *a* cinikusokat nevezték kutyáknak. *A* 'cinikus' szó (κυνικός, e.: „künikosz”) az ógörög 'kutya' (κύων, e.: „küón”) szóból ered, jelentése: kutyaféle. *A* Diogenész alapította filozófiában *az* emberi erényt abból vették, *hogy* vissza kell menni *a* csupasz természeti életmódhoz. Képviselői gyakran *az* utcán éltek, *mint* *a* kóbor-kutyák, esetleg teknőben laktak, koldultak, és hirdették nihilista üzenetüket, *hogy* „jobb belátásra” bírják *a* tévelygő emberiséget. Manapság talán *a* punk, *a* hippi és más nihilista mozgalmak vannak *a* legközelebb ehhez.

2 *Csonkítottság*: *Az* ószövetségi Törvényt betartató, zsidóskodó hitre térítők, *a* judaizálók szerint kötelező körülmetélkedést nevezik itt csonkításnak. Szerintük Jézus áldozata nem volt elég *az* Isten előtti igazságos mivolt eléréséhez, hanem *a* Törvény megtartása által kell tökéletességre jutni. *A* Galata levél azt mondja, *hogy* ezek *a* judaizálók, akik körül akarják metélni Jézus követőit és ezzel bevezetni őket *a* Törvény rendszerébe, bárcsak le is hasítanák is *a* magukét gyászolva. Ezért hívják itt ezt *a* hamis körülmetélkedést csonkítottságnak.

Akik csak tehát *hiánytalanul* tökéletesek vagyunk, így gondolkozzunk; és ha valamit máshogy gondoltok, Isten azt is leleplezi majd nektek. Amire pedig eljuttottunk, abban ugyanazon szabály szerint járunk, ugyanúgy gondolkozzunk!

Váljatok *az* én utánzóimmá együttesen, testvérek, és figyeljétek meg azokat, *akik* úgy járnak el, ahogyan mi *a ti* példaképetek vagyunk! Mert sokan járnak *úgy* –, akikről sokszor mondtam nektek, most pedig sírva is mondom –, *mint* a Messiás keresztjének ellenségei: akiknek a vége pusztulás, akiknek az istenük a hasuk, és dicsőségük az ő szégyenletességükben *van*, akik a földi *dolgokra* gondolnak. Nekünk ugyanis a polgárjogunk *a* mennyekben van, ahonnét Megmentőt is várunk: a Messiás Úr Jézust, aki el fogja változtatni a mi alacsonyrendű testünket, hogy hasonlónak váljon az ő dicsőséges testéhez, aszerint a működés *szerint*, amellyel képes önmaga alá rendelni a mindenséget is. Azért szeretett és hön óhajtott testvéreim, én örömöm és *győzelmi* koszorúm, így álljatok meg szilárdan az Úrban, szeretteim.

Evódiát hívom és Szüntükhét hívom az egyetértésre az Úrban! És téged is kérlek, igaz bajtársam, segíts ezeknek *az asszonyoknak*, akik együtt küzdöttek velem a Jóhír *ügyében* Kelemennel is és a többi munkatársaimmal együtt, akiknek neve benne *van a magasabbrendű értelmes* élet könyvében.

Örüljétek az Úrban mindenkor! Ismét fogom mondani: örüljétek! A ti szelíd-ségeitek legyen ismert minden ember előtt. Az Úr közel. Semmi *felől* ne aggódjatok, hanem mindenben az imádság és a könyörgés által hálaadással a ti kéréseitek legyenek az Isten tudomására hozva; és az Isten minden értelmet felülmúló békessége katonai védelemmel fogja őrizni a ti szíveteket és a ti gondolataitokat a Messiás Jézusban.

Egyébként, testvérek, amik csak valóságok, amik csak tiszteletre méltók, amik csak igazságosak, amik csak tiszták, amik csak kedvesek, amik csak jóhírűek, ha *van* valami erény, és ha *van* valami dicséret: ezeket vegyétek számításba! Amiket *gyakorlatiasan* tanultatok is, át is vettetek, hallottatok is, láttatok is énbennem, ezeket tegyétek: és a békesség Istene veletek lesz.

Örültem pedig az Úrban nagyon, hogy már végre megújultatok a felőlem való gondolkodásban, amire *eddig* is gondoltatok, de nem volt *rá* alkalmatok. Nem mintha a szűkölködéseim alapján mondanám, mert én megtanultam elégedettnek lenni abban, amiben vagyok. Tudom viszont, *mit jelent* megalázva lenni, és tudom, *mit jelent* bővelkedni. Mindenütt és mindenben *már* be vagyok avatva: jóllakásba is, éhezésbe is, bővelkedésbe is, szűkölködésbe is. Mindenre van erőm az engem *csodásan* megerősítő Messiásban.

Mindemellett helyesen tettétek, hogy közösséget vállaltatok *velem* az én nyomorúságomban. Tudjátok pedig ti is, filippibeliek, hogy a Jóhír *hirdetésének* kezdetén, amikor kijöttem Makedóniából, a kihívottak egyetlen *közössége* sem osztott velem az adás és vétel számlájának *rendezésében*, csak egyedül ti. Mert Thesszalonikába is – egyszer is, kétszer is – küldtetek nekem *az akkori* szükségletemre. Nem mintha az adományt keresném, hanem a gyümölcsöt keresem, amely a ti számlátokra kamatozik. *Teljesen* megkaptam pedig mindent és bővelkedem. Beteltem, *miután* Epafroditusztól elfogadtam a tőletek *valókat*, mint édes illatot, kedves áldozatot, az Istennek tetszőt. Az én Istenem pedig be fogja tölteni minden szükségleteket az ő gazdagsága szerint, dicsőségesen a Messiás Jézusban. A mi Istenünknek és Édesapánknak pedig *jár* a dicsőség örökkön örökké! Ámen.

Üdvözöljétek minden szentet a Messiás Jézusban! Üdvözölnek titeket a velem *levő* testvérek. Üdvözölnek titeket a szentek mind, leginkább pedig a császár házából *valók*. A mi Urunk, a Messiás Jézus kegyelme mindnyájatokkal! Ámen.